

РЕШЕНИЕ

№ 1557

гр. Бургас, 11.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, X ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДИМАНА Г. КИРЯЗОВА
ВЪЛКОВА**

при участието на секретаря **ИРИНА Т. М.**
като разгледа докладваното от **ДИМАНА Г. КИРЯЗОВА ВЪЛКОВА**
Гражданско дело № 20232120101406 по описа за 2023 година
за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по повод предявения от Й. Д. М. против Областна дирекция на МВР – Бургас иск, с който се моли да бъде отменена Заповед № ***/**** г. на **** на ОДМВР-Бургас, с която на ищцата е наложено дисциплинарно наказание „*****“, както и да бъдат присъдени на ищцата направените разноски по делото. Ищцата твърди, че работи по трудово правоотношение с ответника като ***** в група „*****“ към сектор „*****“ при отдел „*****“ на ОДМВР-Бургас. Оспорва вмененото ѝ с горепосочената заповед нарушение на трудовата дисциплина, като твърди, че нито е била обучена как да разпознава преправяния или интервенции върху представяните ѝ от собствениците документи, нито е разполагала на работното си място с необходимите технически средства за това. Твърди също така, че едва след издаването на оспорената заповед е била уведомена за съществуването на вътрешен електронен сайт на „*****“ с налични в него образци на чуждестранни регистрационни документи и едва тогава ѝ е било показано как да работи с него. С оглед на горното ищцата счита, че твърдяното неизпълнение на трудовото ѝ задължение не се дължи на нейно виновно поведение, а на обективна невъзможност да изпълнява задълженията си ефективно, поради което не са били налице предпоставките да бъде наказана дисциплинарно. Посочено е също така, че от обжалваната заповед не става ясно коя разпоредба от Наредба № I-45/24.03.2000 г. е нарушила ищцата, тъй като на две места са посочени две различни разпоредби. Твърди се също така, че при налагане на наказанието не е приложен адекватно чл. 189, ал. 1 от КТ, тъй като в случая не са настъпили вреди за работодателя от твърдяното дисциплинарно нарушение, ако се приеме, че ищцата има вина, то тя е във формата на небрежност, като следва да бъдат отчетени и изключително тежките условия, при които ищцата полага труд

ежедневно, стресът, на който е подложена, изключителната натовареност и липсата на техническа обезпеченост. В съдебно заседание се явява процесуален представител на ищцата, който поддържа иска, ангажирани са писмени и гласни доказателства.

Така предявеният иск е с правно основание чл. 357, ал. 1, вр. чл. 188, т. 2 от КТ, като същият е допустим.

В законоустановения срок ответникът е депозирал отговор, в който оспорва иска като неоснователен. Твърди се, че в хода на образуваната проверка са събрани доказателства, че ищцата е извършила посоченото в обжалваната заповед нарушение на трудовата дисциплина; че при издаването на заповедта са били спазени предвидените в КТ срокове за налагане на дисциплинарно наказание, производството е проведено законосъобразно, заповедта е издадена от компетентен орган, мотивирана е, като при налагане на дисциплинарното наказание е взета предвид тежестта на нарушението, настъпилите последици, формата на вината, както и всички други значими факти. Твърди се също така, че именно ищцата е следвало да извърши проверка на представеното за оригинално свидетелство за регистрация с № *****, издадено от властите на Р** И***, поради което с приемането на това неистинско свидетелство тя е проявила небрежност и не е изпълнила в пълен обем изискванията на технологичния ред, с който е била запозната, като не е изследвала предоставените документи и не е установила наличието на несъответствия, които би могла да установи визуално. Оспорени са всички обстоятелства, на които се основава искът, включително твърденията, че в сектор „*****” не са налични образци на регистрационни документи, както и че ищцата не разполага с достъп до мрежата за пренос на данни на вътрешен електронен сайт. В съдебно заседание се явява процесуален представител на ответника, който поддържа отговора, ангажира доказателства.

След преценка на събраните по делото доказателства, доводите на страните и разпоредбите на закона, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По делото не се спори, че страните са в трудово правоотношение, като от *** г. (видно от представения акт за встъпване в длъжност) ищцата Й. М. заема длъжността „*****“ в група „*****” към сектор „*****“ при отдел „*****“ на ОДМВР-Бургас.

Представени са длъжностната характеристика на заеманата от ищцата длъжност, както и Технологичен ред за дейностите, извършвани при идентификация и регистрация на ПС в сектор „*****“ – ОДМВР-Бургас от *** г.

От представената кадрова справка за ищцата се установява, че към *** г. тя е била награждавана седем пъти с отличия и награди по ЗМВР и не са ѝ били налагани наказания.

Със Заповед № *****/**** г. на директора на ОДМВР-Бургас, на осн. чл. 188, т. 2 от КТ, вр. чл. 189, ал. 1 от КТ на Й. М. е наложено дисциплинарно наказание „*****” - за това, че е допуснала нарушение на изискванията на чл. 5, ал. 3, т. 1, вр. ал. 5 от Наредба № I-45/24.03.2000 г. и технологичния ред за работа на група „*****” с извършената от нея на 20.05.2022 г. заверка по заявление № *****/**** г., с което е извършена първоначална регистрация в страната на лек автомобил марка „*****”, модел „*****”, с приемането на предоставеното за оригинално свидетелство за регистрация, издадено от властите на Р** И*** с № ***** (на едно място грешно е изписан № *****) и изискуеми документи по чл. 12а от Наредба № I-45/24.03.2000 г. служителят е проявил небрежност и не е установил наличието на несъответствия; с приемането на неистинското свидетелство от собственика на автомобила е допуснато административно разрешение превозното средство да участва в пътното движение, което не му се следва. Посочено е също така, че с деянието си служителят не е изпълнил в пълен обем трудовите си задължения, с което е нарушил трудовата дисциплина съгласно чл. 186, вр. чл. 187, ал. 1, т. 3 и т. 10 от КТ.

Заповедта е връчена на ищцата на 24.01.2023 г., т.е. искането за отмяната ѝ,

обективизирано в подадената на 08.03.2023 г. искова молба, е заявено в законоустановения 2-месечен срок и е допустимо.

По делото е приложена пълната преписка по издаване на процесната заповед.

В преписката се съдържа Протокол № 107/02.09.2022 г. за извършена от експерт - криминалист в сектор **** при ОДМВР-Бургас експертиза по техническо изследване на документи, предмет на която е било италианско свидетелство за регистрация с бланков № ****, издадено за лек автомобил „*** *****“, което е послужило за регистрацията на автомобила в РБ**. При извършване на изследването експертът е извършил подробен визуален оглед на свидетелствата за регистрация с помощта на микроскоп, при естествено, изкуствено и УВ-осветление, била е изследвана ИЧлуминесценция с помощта на видеоспектрален компаратор, както и е било извършено сравнение с аналогични документи от електронен каталог с образци на документи за ПС на различни страни (*****), като същият е установил, че горепосоченото италианско свидетелство за регистрация е неистинско и не е издадено от правоимащите органи в Р** И***.

Видно от представената Справка рег. № 251 р-44722/23.11.2022 г. на назначената от **** на ОДМВР-Бургас комисия за извършване на проверка по получени данни за извършено дисциплинарно нарушение от **** служител на МВР, комисията е приела, че са налице предварителни данни за извършени тежки нарушения на трудовата дисциплина от множество служители на група „*****“ към сектор „*****“ – Б***, включително и от ищцата М., за които в КТ е предвидено налагането на дисциплинарно наказание „*****“.

Със заповед от 12.12.2022 г. ***** на ОДМВР-Бургас е наредил да се извърши проверка срещу Й. Д. М. за изясняване на всички факти и обстоятелства на постъпилите данни от справката от 23.11.2022 г., като е назначил тричленна комисия за извършване на проверката.

С покана от 20.12.2022 г., връчена ѝ на същата дата, ищцата е била поканена да се запознае със заповедта на ***** на ОДМВР-Бургас за извършване на дисциплинарна проверка против нея, както и да даде писмени обяснения в 3-дневен срок.

На 22.12.2022 г. в ОДМВР-Бургас е входирано писмено обяснение от Й. М., в което същата е посочила, че работното ѝ място не е обезпечено с технически средства за проверка истинността на документите, а проверката се извършва визуално, което ограничава възможностите за установяване неистинността им, както и че не ѝ е провеждано специално обучение за това. Посочила е също така, че в група „*****“ няма налични образци на регистрационни документи, които да служат за съпоставка и сравнителен анализ с представените за регистрация от собствениците. Заявила е, че е запозната с технологичния ред за дейностите, извършвани при идентификация и регистрация на ПС и го е спазвала, но не е запозната с възможността за проверка на защитите и отличителните белези на свидетелствата за регистрация чрез ултравиолетово осветление, като такова осветление не е налице на работното ѝ място.

В преписката по издаване на заповедта се съдържат и две писма от 06.01.2023 г. на **** сектор *** към ОДМВР-Бургас, съгласно които в група „*****“ няма налични образци на регистрационни документи, служещи за съпоставка и сравнителен анализ с представените от собствениците за регистрация; няма нарочно обособено място с образци на документи, в които да са посочени отличителните им белези, както и начините за установяване на защитите на оригиналните свидетелства за регистрация, евентуални преправяния или интервенции върху документите, с които служителите да се запознават периодично или при необходимост; няма проведени обучения със служителите във връзка с установяването на защитите и отличителните знаци и евентуални интервенции върху оригинални свидетелства за регистрация на ПС; работните места не са били обезпечени с технически средства за проверка на защитите и отличителните белези на свидетелствата за регистрация чрез ултравиолетово осветление или по друг начин, а проверката се извършва

визуално, като на 03.01.2023 г. на част от служителите са били предадени 1 бр. инфрачервен детектор и 2 бр. ултравиолетови детектори; служителите са запознати с Наредба № I-45/24.03.2000 г., като при промени на наредбата, ЗДвП и други нормативни актове служителите биват запознавани с тях на месечни обучения; до м. юли 2022 г. в група „*****“ не са провеждани под никаква форма обучения на служителите във връзка с установяване на интервенции върху документи, установяване на отличителни белези и защиты на оригиналните свидетелства за регистрация на превозни средства, както и във връзка със заличаване или преправяне на идентификационния номер на рама.

На 09.01.2023 г. назначената от **** на ОДМВР-Бургас комисия е изготвила справка за резултатите от извършената проверка, съгласно която Й. М. е допуснала нарушение на изискванията на чл. 5, ал. 3, т. 1, вр. ал. 5 от Наредба № I-45/24.03.2000 г. и Технологичен ред рег. № 769р-13967/15.10.2020 г., като с извършената от нея на *** г. заверка по заявление № *****/**** г. за първоначална регистрация в страната на лек автомобил марка „*****“, модел „*****“ и с приемането на предоставеното за оригинално свидетелство за регистрация с № ***** и изискуеми документи по чл. 12а от Наредба № I-45/24.03.2000 г. тя е проявила небрежност и не е установила наличието на несъответствия. Тези деяния са квалифицирани от комисията като нарушения на трудовата дисциплина по смисъла на чл. 186, вр. чл. 187, ал. 1, т. 3 и т. 10 от КТ, поради което е предложено на Й. М. да бъде наложено дисциплинарно наказание „*****“.

С писмена покана, връчена ѝ на *** г., *** на ОДМВР-Бургас е поканил Й. М. да се запознае със справката на комисията от *** г. и на осн. чл. 193, ал. 1 от КТ в 3-дневен срок да даде писмени обяснения или възражения.

На 13.01.2023 г. ищцата е подала възражение, в което е възразила против извода на комисията, че е допуснала посочените в справката нарушения на трудовата дисциплина, като според нея твърдяното изпълнение на трудовите ѝ задължения се дължи на обективна невъзможност за това, а не на нейно виновно поведение.

След запознаване с писмените обяснения на ищцата **** на ОДМВР-Бургас е издал процесната заповед за налагане на дисциплинарно наказание.

В съдебно заседание е разпитана свидетелката И. Г.. Същата заявява, че от м. ноември 2013 г. работи като ***** в група „*****“ към сектор ** при ОДМВР-Бургас, т.е. заема същата длъжност като тази на ищцата. Твърди, че при започване на работа не е преминала обучение за разпознаване истинността и верността на документите, с които работи, като не ѝ е известно ищцата да е преминавала такова обучение. Според свидетелката към датата на случая, за който ищцата е наказана, огледът на документите, които са представяни за оригинални, е бил само визуален, като системните оператори са нямали УВ-лампа. Твърди също така, че не е била уведомена, че има достъп до вътрешната интернет страница на МВР, а тя и колегите ѝ са научили за това едва в края на м. януари 2023 г., като тогава са получили и УВ-лампи. Според свидетелката, от вътрешната интернет страница не може да бъде определено дали документът е неистински, тъй като документите през годините се променят. На работното ѝ място няма и официален класъор с регистрационни талони на МПС. Твърди, че е била обучавана от колежка с по-голям опит. Счита, че вече има достатъчно опит и си върши работата спокойно, доколкото ѝ позволяват средствата, с които разполага. Заявява, че през годините се е случвало да установи чрез визуален оглед наличието на проблем с проверявани от нея документи, като при съмнение за автентичността им тя уведомява началника на групата или заместващ го служител и те също извършват проверка. Свидетелката заявява, че също е наказана във връзка с проверката, по която е наказана и ищцата, като тя също обжалва заповедта за налагане на дисциплинарното ѝ наказание.

Видно от постъпилата по делото информация от сектор „****“ – Б***, Й. М. има парола за достъп до мрежата за пренос на данни на МВР, съгласно заповед рег. № з-

685/24.02.2010 г. на *** на ОДМВР-Бургас, като интернет страницата на Дирекция „*****“ в МВР и раздела в нея „***** *****“ се достъпва свободно от всички служители с пароли за достъп до мрежата за пренос на данни на МВР.

При така представените доказателства, по същество съдът намира следното:

На първо място следва да се посочи, че заповедта за налагане на дисциплинарното наказание е издадена от компетентен орган, съгласно изискванията на чл. 192, ал. 1 от КТ, както и в предвидения в чл. 194, ал. 1 от КТ срок. Установи се също така, че работодателят е поискал от ищцата и тя е дала писмени обяснения по реда на чл. 193 от КТ, които са били обсъдени в процесната заповед, поради което съдът намира, че в случая не са налице условията за отмяна на заповедта на формално основание, а спорът следва да бъде разгледан по същество.

Видно от оспорената заповед, дисциплинарното наказание на ищцата е наложено за допуснатото от нея виновно нарушение (при условията на небрежност) на изискванията на чл. 5, ал. 3, т. 1, вр. ал. 5 от Наредба № I-45/24.03.2000 г. и технологичния ред за работа на група „*****“ при извършена от нея на **** г. заверка по заявление № ****/**** г., с което е извършена първоначална регистрация в страната на лек автомобил и с приемането на предоставеното за оригинално свидетелство за регистрация, издадено от властите на Р** И*** и на изискуеми документи по чл. 12а от Наредба № I-45/24.03.2000 г.

От ангажираните доказателства се установи, че на посочената дата ищцата действително е приела представеното ѝ неистинско италианско свидетелство за регистрация на МПС и е извършила заверка на документите за регистрация на автомобила, т.е. формално е допуснала нарушение на трудовите си задължения. Според съда обаче в случая липсва вина на ищцата - както под формата на умисъл, така и на небрежност, тъй като по делото се доказва, че при извършената проверка от работодателя е била установена неистинността на представения и приет от ищцата оригинален документ, но чрез специални технически средства, посочени в Протокол № 107/02.09.2022 г. за извършена от ***** в сектор **** при ОДМВР-Бургас експертиза, с каквито средства ищцата не е разполагала на работното си място към датата на вмененото ѝ нарушение – факт, който се установява както от приложените две писма на **** сектор *** към ОДМВР-Бургас от 06.01.2023 г., така и от ангажираните свидетелски показания.

Неоснователно е възражението на ответника, че при изследване на предоставените ѝ документи ищцата би могла визуално да установи наличието на несъответствия, тъй като дори това да е вярно за част от посочените от експерта на **** различия, то по делото се установи, че на работното място на ищцата не е имало предоставени от работодателя образци на регистрационни документи, които да се ползват от служителите при извършване на задължителните проверки, нито служителите са преминали каквито и да било обучения в тази връзка, които да са били организирани от работодателя. Фактът, че на работното си място служителите на група „*****“ неофициално са събирали в хода на работата си образци на регистрационни документи, които да ползват при нужда, както и че са се обучавали взаимно как да разпознават неистински документи, в каквато насока са гласните доказателства, не означава, че работодателят е осигурил на ищцата необходимите условия за точно изпълнение на служебните ѝ задължения в обема, предвиден в длъжностната ѝ характеристика и технологичния ред.

Недоказано остана и възражението на ответника, че преди и към датата на извършване на твърдяното нарушение ищцата е имала достъп до вътрешна мрежа за пренос на данни на МВР, тъй като от предоставената от Сектор „****“ – Б*** информация е видно, че Й. М. има парола за достъп до тази мрежа, но не се доказва дали и кога тя е била уведомена за наличието на тази мрежа за данни и за издадената ѝ парола за достъп до нея, нито каква информация се съдържа в тази вътрешна мрежа и налични ли са там образци на регистрационни талони на МПС, издадени в други държави. В тази връзка свидетелката Г.

заяви, че тя не е била уведомявана, че има достъп до вътрешната интернет страница на МВР, а е научила за него едва през м. януари 2023 г., като според нея наличната на тази страница информация не е достатъчна, за да се определи дали документът е истински или не.

Предвид горното, съдът намира за установено, че ищцата не е извършила виновно вмененото ѝ нарушение на трудовите ѝ задължения, за което с оспорената заповед ѝ е било наложено дисциплинарно наказание „*****“, поради което процесната заповед е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

Предвид уважаването на иска и на осн. чл. 78, ал. 1 от КТ ответникът следва да заплати на ищцата направените от нея съдебно-деловодни разноски, които са в размер на 500 лв. - платено адвокатско възнаграждение. Неоснователно е възражението на ответника за прекомерност на това възнаграждение, тъй като същото е под предвидения в Наредба № 1/09.07.2004 г. минимален размер.

На осн. чл. 78, ал. 6 от ГПК ответникът следва да заплати по сметка на БРС дължимата държавна такса за разглеждането на иска, която е в размер на 80 лв.

Мотивиран от гореизложеното, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № ***/**** г. на **** на ОДМВР-Бургас, с която на Й. Д. М., ЕГН ***** - ***** в група „*****“ към сектор „*****“ при отдел „*****“ на ОДМВР-Бургас, е наложено дисциплинарно наказание „*****“.

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР-Бургас, ЕИК *****, с адрес гр. Б****, ул. *****, да заплати на Й. Д. М., ЕГН *****, сумата от 500,00 лв. (петстотин лв.), представляваща направените от нея разноски по делото.

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР-Бургас, ЕИК *****, с адрес гр. Б****, ул. *****, да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на БРС държавна такса в размер на 80,00 лв. (осемдесет лв.).

Решението подлежи на въззивно обжалване пред БОС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____